

## **kroppspråk**

när vi möts...

först blygsel, trevande fram,  
ena foten fram, hålla i väskan,  
sedvanliga rörelser  
bekräftelsens trygghet  
nödvändighetens rörelseschema..

sen lite lekfullhet,  
gäckande  
halvt pockande  
våra kroppar liksom utforskar rummets möjligheter  
likt en fågel, som prövar sin vingar  
halvt okontrollerade rörelser..

så småningom  
ömhet  
rummet fylls av skugga  
dofter  
dovhet  
en ny helt annan nödvändighet tar över..

våra kroppar liksom ställer upp  
börjar gradvis inta positioner  
liksom inför ett slutuppgör

till slut  
våra kön  
ljud och dofter förebådar det åstundande..

likt spelare i ett urtida drama  
med allnaturen som vittne  
intar våra kroppar triumferande sina segerpositioner

kataklysmiskt

liksom skrattande åt resten av världen.

tillsammans bryter vi Formens mönster  
som söker efter regelbundenhet  
och förankrar dess fulländning  
i ett här och nu.

Det är kroppsspråket;

liksom som i viskleken,  
den gradvisa övergången,  
har den första formen förbytts mot en annan

...liksom den fullbordade Formen i början skulle ha tett sig genant, ja rentav opassande, är den nu självklar,  
i sin egen rätt!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inspektör Glas med Poeter.se id #43600 innehar upphovsrätten